

Рис. 1. Структурування ресурсних потенціалів виробничого кооперативу

Джерело: розроблено автором.

Це, далі продовжується в демократичній системі управління кооперативом, головним принципом якого є: один працівник – один голос. Вибірні органи управління кооперативом, посадові особи є підзвітними та підконтрольними колективу (рис. 2).

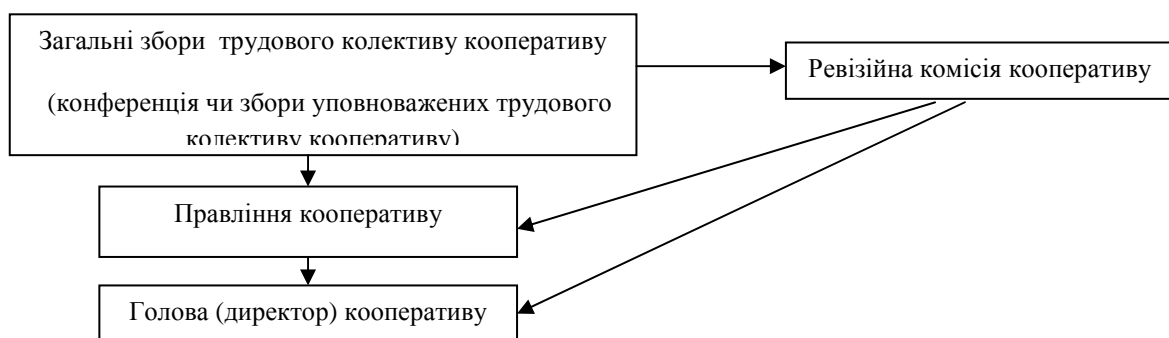

Рис. 2 Принципова схема управління кооперативом

Джерело: розроблено автором.

Управлінський механізм сучасного кооперативу: 1) чітко вираженою є ієрархічність рівнів управління за компетенціями та відповідальністю: вищим органом управління є загальні збори трудового колективу; 2) правління кооперативу обирає голову (директора) кооперативу з числа працівників; формує плани соціально-економічного розвитку та подає на розгляд загальних зборів; 3) голова (директор) кооперативу організовує роботу правління, підбирає кадри, здійснює безпосереднє керівництво; 4) ревізійна комісія наділена повноваженнями контролю діяльності керівництва кооперативу.

Список використаних джерел

1. Бондар Н.М. Економіка підприємництва: Навч. Посібник./ Н.М. Бондар К.: МАУП, 2006 – 336с.
2. Господарський кодекс України: від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – ст. 144.
3. Сільське господарство Хмельницької області. Статистичний збірник. Хмельницький.: 2013р. – 286с.
4. Юрчишин В.В. Аграрна реформа: суть і особливості розвитку./ В.В. Юрчишин, О.М. Онищенко – // Сучасна аграрна політика: проблеми становлення – К.: 1996. – с. 191 – 224.

Лавренчук О.І.,

студентка напрямку підготовки 6.030601 «Менеджмент»
економічного факультету Подільського державного
аграрно-технічного університету,
м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: д.е.н., професор Чикуркова А.Д.

УМОВИ І ЧИННИКИ ЯКОСТІ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Управлінське рішення - це результат творчого цілеспрямованого аналізу проблемної ситуації, вибору шляхів, методів і засобів її вирішення у відповідності з ціллю системи менеджменту [1]. Прийняття рішення є основою управління. Своєчасно прийняте науково-обґрунтоване рішення стимулює виробництво, а слабе, або несвоєчасно прийняте - знижує результативність праці. Відповідальність керівника за прийняття рішень дуже висока, особливо службовців державного рівня. Керівник не має права приймати непродуманих і необґрунтованих рішень. Потреба в прийнятті рішень обумовлюється як зовнішніми, так і внутрішніми обставинами. Імпульсом до прийняття управлінського рішення є необхідність ліквідувати проблем, зменшити її актуальність. Особливий внесок у теорію прийняття рішень внесли такі вітчизняні й закордонні вчені, як Н. Г. Чумаченко, В. Д. Бакуменко, А. О. Дегтяр, Я. Г. Берсуцкий, С. Бир, Г. Саймон, М. Мескон, А. Фойль, Ф. Тейлор, О. Уайт, Ю. Г. Лисенко, В. Л. Петренко, Р. А. Фатхутдинов, Д. Дерлоу, Р. Л. Кини, Х. Райфа та ін.

Питання підвищення якості та ефективності управлінських рішень на усіх ланках його процесу прийняття та реалізації набуває особливої актуальності. Важливість управлінського рішення та його функції прийняття у процесі управління зумовлена тим, що його ухвалення, по-перше, чітко простежується як умова виконання усіх інших функцій; по-друге, є безпосереднім продуктом діяльності керівників усіх рівнів управління; по-третє, є одним із важливих засобів формування соціальних інтересів; по-четверте, виступає однією з форм реалізації соціальних інтересів. Якість управлінського рішення є однією із найбільш важливих складових і складних процесів управлінської діяльності, в якому від кожного керівника в системі державного управління вимагається компетентність, висока оперативність, знання та навички використання методів і технологій управління.

Ціль управлінського рішення – забезпечити рух до реалізації поставлених перед керівництвом завдань. Тому найбільш ефективним управлінським рішенням вважатиметься такий вибір, що буде насправді реалізований і який внесе найбільший вклад у досягнення кінцевої мети [2, с. 56].

Якість управлінської діяльності - це ступінь відповідності її загальноприйнятим вимогам і стандартам. Зазвичай про якість управлінської діяльності судять за якістю управлінських рішень. На якість продукції впливають не тільки технічний рівень виробництва, стан економіки і організації виробництва, а й професіоналізм і культура управлінських рішень. Недостатня увага до методології і процесу управління знижує величезні зусилля, спрямовані на сам процес виробництва, так як управлінські рішення можуть занапасти ефективне використання найсучаснішої технології. Велике значення в підвищенні якості процесу підготовки управлінських рішень і ефективності реальних результатів від його реалізації відводиться організаторській стороні. Вона включає, насамперед, створення творчого колективу.

Умови і чинники, що впливають на якість управлінського рішення, – різноманітні, багатопланові, знаходяться в дуже складному взаємозв'язку, взаємозалежні. Через це їх неможливо суворо, просто і однозначно класифікувати, а тим більше провести аналіз причинно-наслідкових зв'язків за принципом: «величина даного чинника – результат».

Безумовно, певні залежності між умовами і чинниками, з одного боку, і результатами, з іншого боку, є. Але треба мати на увазі важливу обставину: управлінське рішення прямо або дотично пов'язане з діяльністю людей і організацій.

Перш за все, якість управлінського рішення тісно пов'язана з ґрунтовним підходом до проблем, що виникають в діяльності організацій. У літературі приводяться відповідні поради, що сприяють успішному вирішенню проблем: своєчасне усвідомлення і аналіз проблеми з тим, щоб з'ясувати, що привело до її виникнення, і ділове, активне прагнення до вирішення проблеми; відсутність витрат часу на непотрібні рішення, що не впливають на ефективність роботи організацій; відсутність декількох послідовних рішень поодиноч з того ж питання; постійне оцінювання ефективності процесу ухвалення, а згодом і реалізації рішення; навчання працівників; вже на початкових етапах роботи залучення до процесу прийняття рішення співробітників, що мають відношення до рішення, що розробляється, з урахуванням їх кваліфікації і ступеня складності проблеми [3].

Отже, до основних умов і чинників, які впливають на прийняття рішень, відносяться особисті оцінки керівника, середовище прийняття рішень, інформаційні обмеження, негативні наслідки тощо. Крім того, щоб бути якісним, рішення має бути ефективним незалежно від можливих помилок у визначенні вихідних даних і гнучким – передбачати зміну цілей і алгоритмів досягнення цілей.

Список використаних джерел

1. Трояновский В.М. Разработка управленческого решения: [учеб. пособие] / В.М. Трояновский – М.: Издательство РДЛ, 2003. – 208 с.
2. Мескон М.Х. Основы менеджмента [пер. с англ.] / М.Х. Мескон, М. Альберт, Ф. Хедоури – М.: Дело, 1992. – 702 с.
3. Смирнов Е.А. Управлінські рішення / Е.Смирнов - М.: ИНФРА-М, 2001-264 с.

Лаврук Сергій Віталійович,

студент напряму підготовки 6.030508 «Фінанси і кредит»
фінансово-економічного факультету Буковинського
державного фінансово-економічного університету,
м. Чернівці
Науковий керівник: Гудзик І.В.

КРИЗОВИЙ ВПЛИВ ІНФЛЯЦІЇ НА ЕКОНОМІЧНУ СИТУАЦІЮ В КРАЇНІ

Протягом останніх років однією з найважливіших довгострокових цілей економічної політики уряду будь-якої країни є зниження темпів зростання інфляції та повернення її до оптимального рівня. Поряд з цим не менш важливим напрямом державної політики є стимулювання розвитку національної економіки, що в свою чергу позитивно відобразиться на налагодженні нормальних господарських зв'язків, як наслідок, дасть поштовх до збільшення виробництва товарів і послуг і зростання валового внутрішнього продукту. Усе це вимагає чіткого уявлення про поняття інфляції та фактори її появи.